

Z historii Sejn

Początki miasta związane są z dworem namiestnika, kniazia Iwana Wiśniowieckiego, który powstał w 1522 r. Dwór miał charakter obronny i został postawiony na wysokim wzniesieniu między zakolem Marychy (dawniej zwana Sejną - Sienną - od dużej ilości siana pozyskiwanego na jej brzegach), a jeziorem Sejny. Zwany był wysokimi Sejnami. W 1593 roku dobra sejneńskie nabył leśniczy przełomski, starosta przeorski - Jerzy Grodziński, który w swoim testamencie dobra sejneńskie przekazał dominikanom wileńskim. Według legendy przyczyną nadania była wdzięczność zakonnikowi ze snu, który pomógł przyszłemu donatorowi wyzwolić się z mocy złego ducha. Zakonnicy rozpoczęli w 1610 r. budowę kościoła i klasztoru, które miały obronny charakter. Kościół konsekrowano w 1632 roku, ale budowa klasztoru trwała aż do końca XVII wieku.

Dominikanie rozwinęli gospodarkę na tym terenie. Stali się właścicielami jezior, kilku wsi i folwarków, a także lasów. W samym mieście stworzono olbrzymie stawy rybne, które niedawno częściowo zasypano.

W okresie "potopu szwedzkiego" Sejny poniosły ogromne straty. Później strawiły je pożary oraz dżuma. Zła passa jednak nie trwała długo. W drugiej połowie XVIII wieku za sprawą dominikanów miasto się ożywiło. Powstała wtedy osada barokowa. W 1760 roku dzięki staroście wiaźneńskiemu i sejwejskiej Róży z Platerów Strutyńskiej kościół otrzymał dwie wieże i rokokową elewację, powstał murowany ratusz, drewniane sukiennice i barokowa kaplica św. Anny. Centrum zajmował rynek, wokół którego urządzono domy zajezdne. W 1787 roku po otrzymaniu nowych przywilejów miasto mogło sprowadzić kupców i rzemieślników żydowskich.

W 1791 roku miasto uzyskało samorząd i burmistrza, a mieszczenie prawa obywatelskie. W 1796 roku władze pruskie skonfiskowały dobra zakonne i wysiedliły zakonników do Różanegostoku. Mimo tego miasto dalej się rozwijało. W 1807 r. stało się siedzibą powiatu wigierskiego i sądu pokoju. W latach 1818-1925 r. Sejny były także siedzibą diecezji augustowskiej, przy której powstało seminarium. W latach 1807-1817 funkcjonowało liceum, później szkoła wydziałowa i wojewódzka, a następnie gimnazjum (do 1840 r.). Właśnie w tym czasie nastąpił złoty okres dziejów miasta. Przebudowano magistrat i kamienice nadając im neoklasycywny wygląd. Niestety likwidacja przez zaborców ośrodka oświatowego oraz odsunięcie linii kolejowych oraz głównych szos od miasta spowodowała jego stopniowy upadek.

Na przełomie XIX i XX wieku Sejny stały się ośrodkiem odrodzenia narodowego Litwinów, których wspierali duchowni miejscowej kapituły i seminarium. Wychodziła tu wówczas prasa litewska oraz funkcjonowały narodowe wydawnictwa.

Aspiracje wolnościowe stały się przyczyną zaostrzenia konfliktu między Polakami a Litwinami. Były też przyczyną powstania sejneńskiego wywołanego 23 sierpnia 1919 roku przez miejscową Polską Organizację Wojskową. Po pięciu dniach zaciętych walk Polacy opanowali Sejny.

Do wojny polsko-litewskiej w 1919 roku miasto zostało włączony do państwa polskiego. Po II wojnie światowej

Po wyznaczeniu linii Poczta sporne miasto zostało po stronie polskiej. Dzisiaj społeczność litewska stanowi 30 procent mieszkańców Sejna.

W okresie międzywojennym przygraniczne położenie spowodowało degradację miasta. Od 1925 roku pozostało tylko siedzibą gminy. Ponowny jego rozwój nastąpił w latach 1956-1975, kiedy to stało się siedzibą powiatu.

Obecne ożywienie gospodarcze Sejn wiąże się z funkcjonowaniem przejścia granicznego w Ogrodnikach oraz z ponownym umiejscowieniem władz powiatu.

Info. ze strony: www.suwalszczyzna.com.pl

